

iubet, et somnum utpote temporis furem, sensu sepulchrum
 et inutilem ferum longissime proferbere. Hortatur, inquit et
 cogit inuitat: insignem sane concionatorem! proclara enim
 iubet, dummodo et salubria forent, quid n. tam necessarium
 campq. salubre somni (quem tamen pulex non concionator,
 sed impostor damnat) quam somnus, quid uero tam noxium,
 ubi continua quies: clamat id sacra littera, quae auiat omni
 vigilanti somnus est necessarius, testantur sani, demonstrant aegri:
 ipsa deniq. tanta animantia in nobis imitare uidentur; Illi namq.
 corporum mole grauati, lassitudinis languore confecti, et nimis
 laborum grauitate oppressi, per hunc se curas extenuare, lassitu-
 dinem exuere laboreq. releuare indubitanter confidunt:
 ubi assidue vigiliantem, quae natus induerat, defatigati,
 diffusi ciborum concoctis debilitati, dolentq. crudelitatem
 dilanitati, unde auxilium, unde dolorem lenimen, nisi a
 suauissimis somni motibus et medijs expectant: Haec uero
 unde uirum incrementum, unde corporis augmentum
 affument, si ex a somno et quiesce, somninq. et quiesce
 ab ipsis regulari atq. extenuantur? somnum, inquam,
 aut affinem illis quiescem tolle, omne sanis robur, omne equi-
 spem et fiduciam, omnem nullis personis sustulisti praequedi-
 nem. Verum ut somni necessitatem, quam pulex con-
 cionator, non quidem uerbis cum loqui nequeat, sed factis,
 pungendo uidet et mordendo, dissuadere conatur,